

ΤΗΙ Η' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
Ὡρολόγιον - Μεσονυκτικόν

Τῆς Κυριακῆς

Ὁκτώηχος - Ἦχος πλ. δ'.
Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν

σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορῳΐψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

**Κανὼν Τριαδικός.
Ὡδὴ α'.**

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρῦτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ρήσεις τὰς θείας, καὶ χρησμοὺς τοὺς ἄνωθεν, μεμνημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, αἰῶδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Δόξα.

Ἱερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρὶν, τὸν Ποιητὴν πάντων καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐας κατείδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβεὶμ, καὶ Σεραφεὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες ἓνα, Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Δόξα.

Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργόν καὶ ὁμότιμον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ναὸς ἐδείχθης καθαρός, Παρθενομήτορ Μαρία, τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε, τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικάς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν· τὸ

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἰ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἡ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰὶ τῇ ἁμαρτία, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῇ ῥαθυμῖα, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθή, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως κἀγώ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι Θεογεννήτορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμένην σου, ἣν ἐκτήσω Πανάμωμε.

Ὡδὴ δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνατολή, δικαιοσύνης φανεῖς Χριστός, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῇ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῇ δὲ προσώποις· ὁ ὕμνουμέν αἰὶ καὶ δοξάζομεν.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσει, βοῶντες· Ὡ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα.

Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλάνθρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ θαρραλική, μὴ μου ἐπιλάθῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον,

μηδὲ διασκεδάσης ἣν διέθου σοῖς δούλοις,
διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡραίαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος,
ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακῶβ
Κόρη καλλονήν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι'
εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν
ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ
πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὦδὴ ε'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Συναῖδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα
δὲ Κύριον, σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες
ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς
βοῶμεν· θεαρχικὴ Τριάς ἀγία, τοὺς σοὺς
δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ὀλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν
τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω,
τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοιώσιν· διὰ τοῦτο
κράζω· Ζωαρχικὴ Τριάς ἀγία, τῶν καλῶν ἐν
τῇ στάσει με σύνταξον.

Δόξα.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς
ἀμαρτίας με καὶ συνωθούμενον, πρὸς
θανάτου ὕπνον, ὡς φιλάνθρωπος
καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεῶν,
θεαρχικὴ Τριάς ἀγία, κατοικτεῖρησον καὶ
διανάστησον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε,
πανάμωμε, Θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς
ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου καὶ Κύριον,

ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ τῶν
πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι
τάχιον.

Ὦδὴ ζ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας
μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ παντός,
Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις ἄσμασι, σὲ
δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον
διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν,
σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον,
προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὕμνῳ καὶ
μεγαλύνω σε.

Δόξα.

Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος
ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον
ἔλεος, τρισήλιε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν
με, καὶ συνέτισον ὡς εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου
Πανάχραντε, ναὸν καὶ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον
θείας χάριτος, Παναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς
ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον ἀλώβητον.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἄναρχον πιστοί, Υἱὸν
συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς
ὕμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως,
καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλὴν ἀγίαν
καὶ συμφυῇ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις·
Ἅγιος εἰ, Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ

παναγίῳ καὶ σεπτῷ, ἐλέησον οὖς ἔπλασας,
κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ
μεγαλύνομεν Ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν,
ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη,
βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς,
Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ
δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ,
ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ
δοῦλοί σου.

Ὦδὴ ζ'.

Ἦχος πλ. δ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει
τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον,
ἡλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ
πάλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς Μονὰς ὁ
Θεός, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει
τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον,
ἡλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ
πάλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς Μονὰς ὁ
Θεός, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν.

Δόξα.

Ὁ νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος
ὁ γεννηθεὶς, ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν
πεφυκός, Θεὲ Μονάρχᾳ τρισήμερι, ψάλλω
σοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἁμαρτίας
πιὼν τὸ φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι
πίστει, τῇ τετοκυῖα τὸν ἀρχηγὸν τῆς
ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τὸν δοῦλόν
σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν,
λύτρωσαι μόνη Ἀγνή.

Ὦδὴ η'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ὁ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ
τρισήλιον, καὶ μοναρχικόν, μονοκρατές,
ἀπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ
μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν,
καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον καὶ
δείξον, φωταυγῇ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σέ
καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τερωτάταις πτέρυξι, Σεραφεῖμ οἱ
θειότατοι, πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς
καλύπτουσι, τὴν δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ
ἀμηνάου κάλλους σου, ἀγαθαρχική,
θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία, πλήν
ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν,
πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῇ καὶ
πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργόν,
ἀόριστον, αἰτίαν ἀναίτιον, ποιητικὴν αἴδιον,
προνοητικὴν, καὶ σωστικὴν τῶν ἀπάντων,
Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις,
δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος
Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς
γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ
τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς,
καὶ ζοφερᾶς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με
μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας, καταύγασον
ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δούλον.

Ὡδὴ θ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν,
ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν,
εὐσπλαγχνον, φιλόανθρωπον, ἀγαθὴν,
ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες
ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ
τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

Ἀγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν,
ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν,
εὐσπλαγχνον, φιλόανθρωπον, ἀγαθὴν,
ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες
ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ
τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα.

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής,
ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητάς,
πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν
πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν
καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶπτον τὴν εἰρήνην,
παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις
καὶ τὴν ἑνωσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νηδὺν Χριστὲ Σωτὴρ μου παρθενικὴν,
ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου,
θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς,
καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν
δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης,
πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ ποιίμνῃ
σου πρυτάνευσον.

Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ἦχος β'.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον
ὑμνεῖν Τριάδα, Ἀναρχον Πατέρα καὶ
παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρὸ
αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρέευστος
τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ τοῦ
Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε
τὸν Θεὸν Λόγον· Ὁν φρίττει καὶ τρέμει τὰ
Χερουβεὶμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον
ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, φόβῳ
δοξάσωμεν.

Ὑμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς,
ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν
Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισυπόστατον
κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν, καὶ Κυριότητα.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν,
ἄχραντε Παρθένε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς,
χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἡ κτίσις ἐπληροῦτο,
αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Οκτωήχου - -

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι
τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν,
ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ χαρᾶς
εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς
Ἀποστόλοις ἐμήνουν· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ
Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν
(τοῦ δεῖνος).

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
ἡμᾶς.

Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρώσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἵπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)